

Fyn Open i naturskønne omgivelser

Af **Mogens Rubech Jacobsen, Silkeborg PI**
Foto: **Niels Grønnemose Madsen, redaktør**

Efter en lang vinter indløb der endelig i begyndelsen af marts indbydelse til Fyn Open i Golf fra Odense Politis Idrætsforening.

Matchen skulle afvikles på Golfklubben Lillebælts bane i Middelfart fredag den 27. april 2007.

Forventningens glæde

Vi var 3 forventningsfulde golfere fra Silkeborg. Ernst, Jan og mig selv, der alle glædede sig meget til endelig at komme i gang med sæsonen, for 2007 skulle være sæsonen, hvor handicappet virkelig fik en på hatten.

Specielt Jan var meget spændt, idet han aldrig havde spillet en match i Danmark og faktisk ikke engang vidste, hvilket handicap han skulle spille til.

Jan har været 5 år i Afghanistan og er derfor aldrig blevet reguleret, så han formodede, at han havde handicap 18. Det viste sig at holde meget godt stik.

Naturskønt område

Vi mødtes i Silkeborg kl. 0600, og efter et stop ved bageren gik turen mod Fyn. Det var en dejlig morgen, og solens kamp med nogle tågebanker ved skovsøerne

En spiller på green, bemærk sørøverflaget i baggrunden

syd for Silkeborg var et betagende syn.

Stemningen i bilen steg omvendt proportionalt med indholdet af Ernsts kaffekande og Jans kanelneglepose, og vi var enige om, at det var godt vi havde taget bilen til alle de præmier, som vi hver især skulle ha' med hjem.

Forventningerne til dagen blev ikke mindre, da vi kom til det naturskønne område ved Lillebælt og Fænøsund, hvor golfbanen ligger.

Allerede ved klubhuset kunne vi konstatere, at vi ville komme til at se meget mere til Lillebælt i løbet af dagen. Solen havde totalt overvundet dis og tåge, og det tegnede til en rigtig sommerdag, selv om vi stadig var i april måned.

Det er i øvrigt kendetegnende, at vejret er godt, når Odense PI inviterer til Fyn Open. Sådan har det også været de to foregående gange i henholdsvis Fåborg og Svendborg.

Velkomst og så i gang

Efter morgenmaden i den flotte, restaurerede hovedbygning til en nedlagt landejendom, hvor golfudvalgets formand, Kurt Mouritzen bød velkommen, og flere gange huskede os på at nyde udsigten, vejret og banen i nævnte rækkefølge, var det tid til at møde holdkammeraterne.

Morten Schjødte, Randers, Arne Dahl, Kolding og Karl Stoubæk, Århus stod klar ved tee-stedet på hul 15. Jeg fornemmede snart, at deres forventninger til dagen også var store, men deres jyske beskedenhed bød dem kun at snakke om vejret og den smukke udsigt over Fænøsund.

Sørøverhullet

Kommet frem til green på 15. hul kunne vi nyde den flotte udsigt til naboen, Middelfart Marina, og her fik vi en forsmag på, at der måske var andet end golfbanen i spil.

Et stort, sort sørøverflag vejede fra masten til marinaens cafeteria og varslede om uretfærdige tyverier på scorekortet. Morten mærkede det straks med bolde,

Artikelforfatteren, Mogens Rubech Jacobsen på udikig efter sin bold

der gemte sig bag hver en busk, og Arne skulle sande på hele runden, at hans putter var iskold, som efter en tur på de syv verdenshave.

Karl derimod syntes umiddelbart at være uforstyrret, men senere på runden skulle selv de mest oplagte bolde, der lå midt på fairway vise sig at være som forheksede.

Trods korrekt jernvalg ville boldene ikke op at flyve. For mit eget vedkommende kom pirateriet først på de sidste huller, hvor overmodet stod for fald. Pludselig ville boldene ikke flyve lige, idet de shankede, hooked eller det der var værre.

Farligt ophold mellem hullerne

Vi var mange mennesker på banen og det mærkede vi specielt på de sidste 4 huller – altså 15. – 18.

Der blev ofte råbt Fore, men specielt, når det ikke blev råbt, men nogen skulle ha' gjort det, var det lidt farligt.

Jeg måtte et par gange råbe til Ernst fra Silkeborg, at han skulle passe på, og det endte da også med, at han tog kasketten på. Ingen blev heldigvis ramt, men det var tydeligt, at både vi, og andre tog lidt fejl af hullernes placering.

Efter hul 1 er der en noget lang gåtur til

Vinderen af Fyn Open, Jesper Klitaa, PI-København

Vinderen af B-rækken, Harun Yusufi Rubin, PI-Kbh.

hul 2. Gåturen gentages i øvrig efter hul 10, men det gav så mulighed for lidt refleksion over spillet.

3 spændende huller

Jeg vil specielt fremhæve 3 huller, der efter min mening var spændende og som gav vores 4-bold lidt sved på panden.

Hul 5 - flot indrammet af bevoksning til venstre og bagved hullet – et par 3 hul på 148 meter med out of bounds i hele venstre side og sø både foran og bag green.

Arne sendte udslaget out of bounds, Morten missede green med 1 meter, og bolden trillede baglæns ned i søen. Karl ville også vaske sin bold og sendte den direkte i søen. Og for resten - min bold landede midt på pladen og rullede i hul i 3.

Hul 13 – huskes specielt på den fantastiske flotte blodbøg, der står i smuk kontrast til golfklubbens gule hovedbygning – par 4, dogleg til højre og out of bounds i hele højre side.

Derudover en lokal-regel på grund af højspændingsledninger, der kan være generende i udslaget. Både Arne og Morten valgte at følge fairway, medens Karl slog et godt drive helt over i venstre side af fairway efter knækket.

Jeg skulle af en eller anden årsag slå sidst og præsterede med 2 perfekte drives mod fairway efter knækket at ramme højspændingsledningerne – det lyder i øvrigt som et rikoletterende pistolskud.

Det lykkedes heldigvis 3. gang, og jeg gik fra hullet med en par og havde nu 35 point inden det sidste 14. hul.

Hul 14 – et bette par 4 hul på 247 m. Her mente både Karl og jeg, at vi kunne nå green i udslaget. Vi skulle dog vente temmelig længe på at slå, idet bolden før os var længe om det og de spillere, der var færdige på hul 15 og 17, mente, at de bare kunne krydse vores fairway.

Karl slog et rigtigt godt drive, men landede uheldigvis i renden før green, og om jeg var blevet kold eller pirateriet nu endelig havde fået tag i mig, ved jeg ikke, men vi fandt aldrig den første bold, som jeg slog langt ud til højre for fairway.

Både Karl og jeg stregede hullet, medens de mere forsigtige gik derfra med 2 point.

Generelt en flot bane – specielt på grund af udsigten til vand på langt de fleste huller. Med en smule course-management skulle det være muligt at forbedre sit handicap på den forholdsvis korte og åbne bane.

Spisning, præmieuddeling og hjemtur

Den kolde fadbamse i klubhuset smagte himmelsk og forventningerne til præmier havde fundet et fuldstændig realistisk leje.

Ingen af os havde været nærmest flaget eller slået længste drive, så nu var det ikke mere drømme, men point der talte.

Efter det dejlige ta' selv bord var der uddeling af præmier. Ved lodtrækning vandt Kent Henneberg, Slagelse én rejse til Østrig med AB-Rejser og Michael Demuth, Odense en flot golfbag fra Albani.

Vi var alle enige om, at det havde været et godt arrangement, og at vi ville vende tilbage til Fyn Open næste år.

Kent Henneberg modtager sin gevinst af direktøren for AB Golfrejser, Anders Bagger tv.

Uddrag af resultatlisten:

A-rækken	Stableford	HCP
1. Jesper Klitaa, PI-København	39	14,8
2. Søren Dahl Rasmussen, Prhus	37	12,3
3. John Dige, Station Bellahøj	37	17,8
4. Jesper Bangsgaard, PI-København	37	17,9
5. Willy Bøgelund, Odense	36	5,6

B-rækken

1. Harun Yusufi Rubin, PI-København	43	23,5
2. Lars Laursen, Middelfart	40	26,5
3. Søren Dam Mortensen, Odense	40	32,5

Nærmest hul på par 3 huller

Hul 1	Claus G. Rasmussen, PI-København	1,33 meter
Hul 5	Jesper Bangsgaard, PI-København	1,10 meter
Hul 7	John Dige, Station Bellahøj	2,72 meter
Hul 11	Jesper Hyde, Kolding	1,98 meter

Længste drive

Damer	Hanne Warmbier, Odense
Herrer A	Thomas Eilersen, Slagelse
Herre B	Morten Raahauge, Svendborg

Lodtrækningspræmier

AB Golfrejse	Kent Henneberg, Slagelse
Bryggerigruppe	Mihael Demuth, Odense

Se hele resultatlisten på

www.politiidraet.dk

På turen hjem kunne Jan og jeg moppe Ernst, idet vi havde både rødvin og bolde i bagagen. Solen skinnede stadig fra en skyfri himmel, og som tak for morgenkaffen og basserne spenderede jeg de største isvafler, som vi kunne få på tankstationen i Salten.

Er livet ikke dejligt!!

Efterskrift

På en golf tur til Læsø, hvor Ernst og jeg deltog, havde Ernst "glemt" sit golfsving hjemme i Silkeborg.

Uanset hvordan han slog til bolden, fløj den i en lav bue mod højre, og han kom med nød og næppe op på et 2-cifret pointtal på første dagen.

Dagen efter gik det ikke meget bedre, men på hul 14 ramte han endelig perfekt med driveren.

Retningen var perfekt, hastigheden i nærheden af 200 km/t, men 50 meter ude fløj 3 bogfinker intetanende på tværs af fairway fra venstre mod højre.

Den midterste blev ramt midt på kroppen og var død i flugten. Det samme var golfbolden, der landede midt på fairway 60 meter fra tee-stedet.

Efter 1 minuts stilhed fortsatte spillet, og Ernst har efter en donation til Dyrenes beskyttelse fundet sit gamle golfsving. □